

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA
mint harmadfokú bíróság

Bhar.II.316/2019/4.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Debrecenben, a 2019. július 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2019. január 23. napján kihirdetett 1.Bf.644/2018/12. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett V. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A harmadfokú eljárás során 7.000 (hétezer) forint V. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.
Indokolás

Az elsőfokon eljáró Miskolci Járásbíróság a 2018. június 4. napján kihirdetett 7.B.383/2017/60. számú ítéletében bűnösnek mondta ki I. r. és III. r. vádlottakat folytatólagosan elkövetett csalás büntetéseben [Btk. 373. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és 2 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §]. II. r. és IV. r. vádlottakat csalás vétségének kísérletében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] és hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §]. V. r. vádlottat 2 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett csalás büntetéseben [Btk. 373. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont], 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás vétségének kísérletében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] és 6 rendbeli bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §]. VI. r. vádlottat 2 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett csalás büntetéseben [Btk. 373. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás vétségének kísérletében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont]. VII. r. vádlottat bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett csalás büntetéseben [Btk. 373. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és bűnsegédként elkövetett csalás vétségének kísérletében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont].

Ezért a bíróság I. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, II. r. vádlottat 3 évi időtartamra próbára bocsátotta, III. r. vádlottat halmazati büntetésül 300 óra közérdekű munkára ítélte, IV. r. vádlottat 3 évi időtartamra próbára bocsátotta, V. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 4 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, a szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, kimondta, hogy ebből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Vonatkozásában a Nyíregyházi Járásbíróság 15.B.2463/2010/13. számú ítéletével kiszabott 2 évi próbaidőre felfüggesztett 10 hónap börtönbüntetés végrehajtását elrendelte. VI. r. vádlottat halmazati büntetésül 90 nap elzárásra, míg VII. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. I. r. és III. r. vádlottakkal szemben vagyonelkobozást is elrendelt. Ezen kívül rendelkezett a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen kétirányban jelentettek be fellebbezést. Egyfelől az ügyész fellebbezett VI. r. vádlott terhére súlyosítás, az elzárás helyett szabadságvesztés, közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása, valamint a vele szemben korábban kiszabott, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett 7 hónap szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése iránt. Másfelől V. r.

vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében élt fellebbezéssel. Az elsőfokú ítélet I. r., II. r., III. r., IV. r. és VII. r. vádlottak tekintetében jogerőre emelkedett.

A Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2019. január 23. napján kihirdetett 1.Bf.644/2018/12. számú ítéletével a fenti ítéletet V. r., VI. r. vádlottak, valamint a fellebbezéssel nem érintett I. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában megváltoztatta. A V. r. és VI. r. vádlottak 2 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett csalás bűntetteként értékelt cselekményét kísérletnek minősítette. V. r. vádlottat az ellene 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétésége [Btk. 345. §] miatt emelt vád alól felmentette. I. r. és III. r. vádlottak folytatólagosan elkövetett csalás bűntetteként értékelt cselekményét kísérletnek minősítette. E vádlottakat az ellenük 1 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétésége [Btk. 345. §] miatt emelt vád alól felmentette. V. r. vádlott vonatkozásában a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó elsőfokú rendelkezést mellőzte. Egyebekben az elsőfokú ítéletet I. r., III. r., V. r. és VI. r. vádlottak tekintetében helyben hagyta. Kötelezte V. r. vádlottat a másodfokon felmerült bünygi költség megfizetésére.

A fenti ítéletet az ügyész tudomásul vette és nem élt ellene perorvoslattal I. r., III. r. és VI. r. vádlott sem. Az ítéletet V. r. vádlott védője is tudomásul vette, ugyanakkor V. r. vádlott a kézbesítési íven, majd később írásban is indokolva részben a tényállást vitatva a büntetés enyhítéséért is fellebbezett. Az enyhítés vonatkozásában életkörülményeire, illetve tartási kötelezettségére hivatkozott, míg egyéb tekintetben kifejtette azon álláspontját, hogy az ügyét nem sikerült megfelelően tisztázni, és arra is hivatkozott, hogy az ügyében a távollétes eljárás is akadályozta a tényállás teljeskörű felderítését.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.208/2019/1-II. számú átiratában a bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak. Ebben kifejtette, hogy a másodfokon eljáró Miskolci Törvényszék az ügy teljeskörű felülbírálata alapján helyesen állapította meg, hogy a 2 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának bűnsegédként elkövetett vétésége tekintetében V. r. vádlott bűnössége nem áll fenn, mert részéről nem került sor hamis munkáltatói igazolás kiállítására, így az felhasználásra sem kerülhetett. A tényállás helyesbítése körében helyesen fejtette ki azt is, hogy V. r. vádlott terhére értékelt 2 rendbeli csalás bűntetteként minősített, bűnsegédként megvalósított cselekvésége vonatkozásában kár nem következett be, így az említett cselekmények kísérleti szakban maradtak.

A járásbíróságától eltérő másodfokú döntésre tekintettel a harmadfokú eljárás lehetősége megnyílt. Ugyanakkor a harmadfokú eljárás során figyelemmel kell lenni arra, hogy V. r. vádlott nem jelentett be fellebbezést a másodfokú bíróság büncselekmény hiánya okából hozott részfelmentő rendelkezései ellen, mert ez a fellebbezés törvényben kizárt, tekintve, hogy a felmentés nem szól a vádlott terhére. Fellebbezésének azon része, amellyel a tényállás további tisztázását kéri, ugyancsak nem joghatályos. Erre figyelemmel a felülbírálat csak a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont, ab) alpontjára, illetve b) pontjára terjedhet ki. E körben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet részben megváltoztató, de büntetés kiszabása körében érdemi változást nem hozó rendelkezései teljes egészében törvényesek és megalapozottak, ezért nincs indoka azok megváltoztatásának a kiszabott büntetés enyhítése fel sem merülhet. Ezért indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla a másodfokú ítéletet V. r. vádlott tekintetében hagyja helyben. A harmadfokú eljárás során megtartott nyilvános ülésen a vádhatóság képviselője ezen indítványát fenntartotta.

V. r. vádlott védője a nyilvános ülésen egyetértett azzal, hogy a V. r. vádlott tényállást és bűnösséget vitató fellebbezése nem joghatályos, ezért a vádlott személyi körülményei és az ügyben feltárt enyhítő körülmények alapján a kiszabott szankció enyhítését kérte.

A Debreceni Ítéltábla a másodfellebbezést a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 620. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

Elsőkörben a fellebbezés terjedelmét vizsgálta. Ezt a Be. 618. §-a határozza meg. Ennek értelmében a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését; azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett; és az első- és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

Ezen kívül a harmadfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, valamint - jelen ügyre konkretizálva - a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezésekről is.

Az ítéltábla maradéktalanul osztotta a vád, illetve a védelem azon álláspontját, hogy V. r. vádlott fellebbezése a marasztaló tényállások tekintetében joghatályosnak nem minősült, mivel azon tényállási pontokban nem született az elsőfokú bíróságtól eltérő döntés a másodfokú eljárás során, míg az eltérőnek minősülő felmentő rendelkezés elleni fellebbezés törvényben kizárt. Ezen kívül a terhelti fellebbezés a tényállás további tisztázásának szükségessége mellett a halmazati büntetésként kiszabott büntetésének enyhítésére irányult, így V. r. vádlott nyilvánvalóan a felmentő rendelkezéseket nem is sérelmezte.

Ilyen előzmények után a harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja értelmében az elsőfokú ítélet ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata által eredményezett másodfokú ítéleti részt, valamint a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja alapján az első- és a másodfokú bíróság eljárását vizsgálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az ügyben eljáró bíróságok az eljárási szabályokat messzemenőig megtartották, nem vétettek semmilyen hibát, amely az ügy érdemi felülbírálatát kizárná.

A Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

A Miskolci Törvényszék a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja, illetve a Be. 599. § (2) bekezdés a) pontja alkalmazásával kiegészített, illetve helyesbített tényállása V. r. vádlott tekintetében mindenben megalapozott, nem csak az előzményi elítélések pontosítása, hanem a történeti tényállások vonatkozásában is.

A rendelkezésre álló okirati bizonyítékokkal összhangban állapította meg a másodfokú bíróság azt, hogy I. r. és III. r. vádlottak tekintetében az Bank Nyrt. sértettel kötött folyószámlaszerződések megkötésekor e vádlottak nem közöltek a munkáltatójukkal kapcsolatos adatokat, így a V. r. vádlott sem vonható felelősségre a hamis magánokirat felhasználásának bűnsegédként történő elkövetése miatt. Ugyanakkor később, a hitelkártya szerződések megkötését és a kedvező hitelbírálatot követően a bank az újabb hitelkeretet már nem bocsátotta I. r. és III. r. vádlottak rendelkezésére, így kár nem keletkezett, a cselekmények kísérleti szakban maradtak.

Mivel a másodfokú bíróság által helyesbített fenti tényállás mindenben megalapozott volt, ezért ahhoz a Be. 619. § (1) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság is kötve volt.

E tényállásokból a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű és minden tekintetben helyes a cselekmények minősítése is.

Az ítéltábla a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést nem találta alaposnak.

A büntetés kiszabása körében is mindenben osztotta a törvényszék álláspontját.

A másodfokú eljárás során szűkült a bűnösségi kör V. r. vádlott esetében, azonban ez - helyesen - nem eredményezte a szankció enyhítését.

V. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés mértéke messze nem éri el a törvényi középmértéket. A halmazati szabályok alapján e vádlottal szemben kiszabható szabadságvesztés maximuma 4 év 6 hónap szabadságvesztés, így a büntetés középmértéke is ehhez a tartamhoz igazodik. Az 1 év 4 hónap szabadságvesztés büntetés így eltúlzottnak egyáltalán nem tekinthető, annak további enyhítésére az ítélőtábla lehetőséget nem látott, arra is figyelemmel, hogy a bűncselekmények megvalósításában e vádlottnak meghatározó szerepe volt.

Törvényesen került sor a vádlottal szemben korábban alkalmazott felfüggesztett szabadságvesztés elrendelésének mellőzésére is.

Figyelemmel arra, hogy a Miskolci Törvényszék minden tekintetben törvényes és helytálló ítéletet hozott, ezért a Debreceni Ítélőtábla kizárólag annak helybenhagyásáról rendelkezhetett a Be. 623. §-a alapján. Fentieken kívül megállapította a harmadfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét, és a Be. 574. § (1) bekezdése alapján rendelkezett annak viseléséről.

Debrecen, 2019. július 3.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, . Toma Attila sk. előadó bíró,

Dr. Répássy Árpádné Dr. Német Laura sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 1.Bf.644/2018/12. számú ítélete a fellebbezéssel érintett V. r. vádlott vonatkozásában a harmadfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2019. július 3.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke